

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ

Σχέσις τῆς κατ' οἶκον ἀγωγῆς.

Ὁ δι´χυρισμὸς, ὅτι ἐν τῇ χειρὶ τῆς σχολῆς ἐναπόκειται ἢ ἤθελεν ἐναποκεῖσθαι σύμπαν τὸ μέλλον τοῦ λαοῦ, παρίσταται ἐν τῇ καθολικότητι ταύτῃ ὡς δεινὴ ὑπερβολή· διότι θεθεὶν καὶ δικαίως εἶνε οἱ γονεῖς ἐν τῷ ἔργῳ τῆς παιδαγωγίας ἡ *pius major ratio*. Τούτοις κατὰ πρῶτον λόγον, ὡς ἀντιπροσώποις τοῦ Θεοῦ διὰ τὰ τέκνα αὐτῶν, προσήκει ἡ ὑψηλὴ τῆς παιδαγωγίας ἀποστολή. Ἡ μεγάλη παρὰ τοῦ Θεοῦ μυστηριωδῶς ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν γονέων ἐγκεχαραγμένη πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἀγάπη κινεῖ αὐτοὺς, ὥστε καὶ νὰ μεταποιῶνται πληρέστατα τοῦ δικαιώματος τῆς διαπλάσεως καὶ νὰ μεταβάλωσιν εἰς πρῶτον καὶ ἐξάριτον ἐκπαιδευτήριον τὴν διὰ τοῦ ἱεροῦ γάμου συστηθεῖσαν οἰκιακὴν ἐστίαν. Ὁ διδάσκαλος εἶνε

μὲν ἐπιτετραμμένος τῶν γονέων, ἀλλὰ μόνον διὰ μικρόν τι μέρος τῶν καθηκόντων καὶ τῆς πληρεξουσιότητος αὐτῶν καὶ διὰ βραχὺ τοῦ χρόνου διάστημα. Ἡ κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ ὑποστηρίξῃ τοὺς γονεῖς ἐν τῷ δικαιώματι αὐτῶν. Ἐν ᾗ περιπτώσει αὕτη ἐπέρχεται ἄρωγός ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν καθηκόντων ἐκείνων, δεόν νὰ γένηται τοῦτο οὐχὶ οὕτως, ὥστε νὰ μειωθῇ τὸ δικαίωμά των. Εἶνε ὅλως ἀλλόκοτον, ἐὰν ἡ ἐνέργεια αὐτῶν ἀναγκασθῇ νὰ καταντήσῃ ὥς τι δευτερεῦον. Ἐκ τούτου δ' ἐπεται, ὅτι ἡ κατ' οἶκον παιδαγωγία δεόν νὰ ὑποστηρίζηται ὑπὸ τῆς σχολῆς καὶ ὅτι οὐδεμία οὐσιώδης πρέπει νὰ ὑφίσταται διαφορὰ μεταξὺ γονέων καὶ διδασκάλων. Ὁ συνδυασμὸς αὐτῶν πληροῦται ἐν τῇ θρησκευτικῇ ἐνότητι. Ὅπου ὑπάρχει ἕξιμα μεταξὺ σχολῆς καὶ πατρ. οἴκου, ἐνταῦθα

ρίπτονται οἱ παῖδες εἰς διπλοῦν ρεύμα, ἐμβαλλόνται εἰς ἐπικινδυνον ἀμφίδρομον πῦρ, οὐδεμίαν προσκτῶνται σταθεράν πεποιθήσιν, ἥ εἴνε ἡναγκασμένοι νὰ ἐπιτύχωσι ταύτης διὰ πικρᾶς πείρας καὶ ἐπιπόνου ἐκ τῆς πλάνης ἐξαγωγῆς. Ἀλλὰ καὶ ἐν ἡ περιπτώσει ὑφίσταται ὁ συνδυασμὸς αὐτός διὰ τῆς θρησκευτικῆς ταυτότητος, ὁφείλει ὁ διδάσκαλος νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὴν κατ' οἶκον ἀγωγὴν, ἐξεταζών: ὑπὸ ποίας σχέσεις ἔχει ζήσει τὸ παιδίον μέχρι τοῦδε; πῶς ἐφέροντο πρὸς τοῦτο πρὸ τῆς εἰς τὴν σχολὴν εἰσαγωγῆς του;

Ὑπάρχουσι γονεῖς, τὰ τέκνα αὐτῶν ἐγκαρδίως ἀγαπῶντες, νομίζοντες ὁμῶς, ὅτι τότε μόνον δύνανται νὰ πραγματοποιήσωσι τὴν ἀγάπην αὐτῶν, ἐὰν ἀφελῶσι νὰ ἐξουσιαζώνται ὑπὸ τῶν τέκνων των. Ἡ ἐκ τῆς τοιαύτης σχέσεως ἐπιγιγνομένη αὐθάδεια καὶ ἀπειθεια ἀνάγκη νὰ ἐξαλειφθῇ διὰ συνέσεως, ἐπιμονῆς καὶ ἀποφοριστικότητος· διότι ἡ νεολαία ὁφείλει νὰ ὑποτάσσεται τῇ θεῷ καὶ ἀνθρώπινῃ αὐθεντίᾳ, ἄλλως θέλει χλευάσει τὰ πάντα καὶ θέλει ἐπιτρέψει ἐαυτῇ τὰ πάντα.

Ὑπάρχουσι γονεῖς, οἵτινες συνηθίζουσι ψηλαφητῶς νὰ συνιστῶσι τὰς παραγγελίας αὐτῶν. Τούτου ἕνεκα χρήσουσι καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ σχολῇ συντόνου πρὸς τὴν πειθῶ προτροπῆς, ἣν μόρον εὐμενῆς ὑπομονῆς δύναται νὰ ὑψώσῃ εἰς πρόθυμον καὶ

ἀγαπῶσαν.

Ὑπάρχουσι γονεῖς, οἱ ὅποιοι τοσοῦτον παρέλυσαν ἐν τῇ πνευματικῇ κακουργίᾳ, ὥστε θεωροῦσι τὰ τέκνα μόνον ὡς βάρος καὶ ἐπεμένως μεταχειρίζονται ταῦτα σκληρῶς καὶ ἀνηλεῶς. Τοιούτοις παισὶν ἂς δωρησῇται ὁ διδάσκαλος πᾶσαν φιλόφρων συμπαθειαν καὶ πᾶσαν συγχωρητὴν ἐπεψιν. Ἡ γλῶσσα τῆς ἀγάπης, Χριστιανικὴ ἀνατροφή καὶ ἐποικοδομητικὸν παράδειγμα θέλουσιν ὠφελῆσαι καὶ ἀνυψῶσαι αὐτοὺς πνευματικῶς. Σωματικὴ καὶ πνευματικὴ τῶν παιδῶν ἀνάγκη οὐδέποτε πρέπει νὰ κατέχῃ τὸν διδάσκαλον ψυχρόν!

Ὑπάρχουσι δὲ καὶ καλοὶ γονεῖς, οἱ ὅποιοι μᾶλλον καὶ ἥττον ἀφίστανται τοῦ θρησκευτικοῦ βίου. Οὐχὶ δυσχερὲς ἔσται τῷ διδασκάλῳ νὰ παιδαγωγήσῃ τὰ τέκνα αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθῆ θεοσέβειαν καὶ διὰ τεταγμένον Χριστιανικὸν βίον. Ἡ πείρα μαρτυρεῖ, ὅτι οἱ γονεῖς πολλάκις διὰ τοῦ παραδείγματος τῶν τέκνων αὐτῶν, γνωρίζουσι τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν καθήκοντα καὶ ἐξοικειοῦνται πρὸς ταῦτα. Πρὸ πάντων ὁμῶς ἡ προπαρασκευὴ τῶν τέκνων εἰς τὴν τῶν ἀχράντων μυστηρίων μετὰληψιν καὶ τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ἔργον τοσαύτην ἐξασκεῖ ἐπὶ τῶν γονέων ἐπιρροήν, ὥστε ἔστιν ὅτε συνεπάγῃ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἐπάνοδον. Εἴθε ἡ σχολὴ λίαν συνεχῶς νὰ ἐξασκῇ ἐπὶ τῆς οἰκογενείας τὴν πρὸς ἐπάνοδον ἐπιρροήν της

εὐτην!

Ἀλλ' ὑπάρχουσιν ὡσαύτως εὐσε-
εις καὶ πλήρεις φρονήτειας γονεῖς,
ἵτινες ἀπὸ τοῦ παιδικοῦ θαλάμου ἀ-
γωνίζονται νὰ ἀτραλίσωσι τὴν εὐτυ-
χεῖαν τοῦ βίου τῶν φιλτάτων αὐτῶν
διὰ τῆς πλήρους αὐταπαρνήτειας ἐν-
δουσιώδους ἀγάπης. Τὸ μᾶλλον εὐ-
χάριστον καὶ εὐγνωμον μέρος τῆς ἀ-
ποστολῆς τοῦ διδασκάλου ἐνταῦθα
εἶναι, νὰ μετασχηματίσῃ τὴν σχολὴν
εἰς εὐρυτέραν πατρικὴν οἰκίαν. Ἵνα
διατελῇ πάντοτε εἰς ἐπαφὴν μετὰ
τῆς τελευταίας ταύτης, θέλει με-
ταδώσῃ ἐκάστοτε τοῖς γονεῦσι προ-
θύμως καὶ τιμῶς ἐξηγήσιν περὶ τῆς
διαγωγῆς τῶν τέκνων καὶ θέλει ἐ-
πικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν. Ἄ-
νευ τῆς συνδρομῆς ταύτης ἀδύνα-
τον νὰ παρέχῃ ἡ σχολή, ὅ,τι ὑφίεται
νὰ παρέχῃ.

Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ σχέσει ὑπολεί-
πεται νὰ ἐξετάσῃ τις, ὅποια πρέπει
νὰ ᾔναι ἡ πρώτη εἰς τὴν σχολὴν
παραδοχὴ τοῦ παιδός. Εἶνε δηλαδὴ
λυπηρὰ παρατήρησις, ὅτι πολλοὶ
γονεῖς, μάλιστα δὲ ἐν τῇ ἐξοχῇ, ἀ-
νοήτως ἐκ τῶν προτέρων φοβίζουσι
τὰ τέκνα αὐτῶν μὲ τὴν σχολὴν
καὶ τὸν κακὸν ἄνθρωπον. Τί ἄλλο
εἶνε φυσικὸν μετὰ ταῦτα, εἰ μὴ ὅτι
τὸ παιδίον νομίζει, ὅτι βλέπει ἐν τῇ
σχολῇ βασανιστήριον καὶ ἐν τῷ δι-
δασκάλῳ τὸν βασανιστὴν αὐτοῦ, τοῦ
ὁποίου ἡ ἄμεσος προσπέλασις φαί-

σκαλὸς θέλει ἐκπαιδεύσει τὰ οὕτω
πεφοβισμένα μικρὰ οὐχὶ τραχέως, ἀλ-
λὰ θέλει ὑποδεχθῇ αὐτὰ εὐνοϊκῶς.
Θέλει συνάψῃ μετ' αὐτῶν συνδιά-
λεξιν, τῆς ὁποίας ἡ εὐάρεστος διεξα-
γωγὴ ἐμπνέει οἰκειότητα. Θέλει ἐ-
ρωτήσῃ αὐτὰ περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ
τῆς ἡλικίας, θέλει ζητήσῃ πληρο-
φορίαν περὶ τῶν ἀδελφῶν καὶ τῆς
κατοικίας αὐτῶν, θέλει ἐπιθωρήσῃ
τὴν γραφικὴν πλάκα, ἣν φέρουσι
μεθ' ἑαυτῶν, καὶ θέλει εὖρει αὐτὴν κα-
τάλληλον. Διὰ τοιούτων καὶ παρο-
μοίων διαλέξεων προσάπτει γνωστὰς
καὶ προσφιλεῖς παραστάσεις καὶ ἐγεί-
ρει τὴν συναίσθησιν ἐξετάσεως, πρὸς
τὴν εὐαρέσκειαν γινομένης. Ἄν ὅμως
τὸ παιδίον ᾔθελεν εἶναι τόσῳ πεφοβι-
σμένον, ὥστε δὲν ᾔθελε τολμήσῃ
τὸ ἴδιον νὰ ἀπαντήσῃ πρὸς τὰς ἐρω-
τήσεις ταύτας, τότε ἀναλαμβάνει τὸ
ἔργον ὁ διδάσκαλος λέγων: γνωρίζω,
ὅτι σὺ ὀνομάζεσαι Παῦλος· σὺ εἶσαι
ἤδη ἐξαετής. Ὁ ἀδελφός σου Κάρ-
λος κάθηται ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ δευτέρου
θρανίου. Ἡ ἀδελφὴ σου Ἄννα ὡσαύ-
τως ἐπεσκέπτετο ἄλλοτε τὸ σχολεῖον
καὶ ἦτο λίαν ἐπιμελής. Ἡ οἰκία σας
εἶναι πλησίον τῆς ἐκκλησίας, κτλ. Ἡ
μετὰ τῶν οἰκείων τοῦ παιδός γνω-
ριμία αὕτη τοῦ διδασκάλου θέλει
φανῇ αὐτῷ πλήρης ἀγάπης συμ-
πάθεια καὶ θέλει ἀπαλλάξῃ αὐτὸ
ἀπὸ τὴν ἐφιάλτεον τοῦ φόβου κα-
ταπίεσιν.

ἡμεῖς οὖν πάλιν ἐπὶ τῇ ἐξωτερικῇ

ψη πρὸς τούτοις ὁ διδάσκαλος, ἵνα
τολμήτῃ ὁ μικρὸς ἀρχάριος νὰ κά-
θῃται πλησίον τοῦ πρεσβυτέρου αὐ-
τοῦ ἀδελφοῦ, ἐν τῇ προστατευτικῇ
τοῦ ὁποῦ προσπελάσει θέλει αἰ-
σθανθῇ ἑαυτὸν κάλλιον διηκείμενον.
Μετ' οὗ πολὺ θέλει αἰσθανθῇ ὁ ἴδιος
φυσικὴν κλίσιν πρὸς τὸ τμήμα τῶν
ὀμηλικῶν αὐτοῦ συμμαθητῶν, ταύ-
την δὲ θέλει ἱκανοποιήσῃ ὁ διδάσκα-
λος ἀμέσως.

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ)

Δ. Η. Ο.

ΦΥΣΙΚΑ

Περὶ ἀερολίθων.

Ἐκτὸς τῶν ἀστέρων καὶ κομητῶν
καὶ νεφελωμάτων, περὶ ὧν ἱκανὸς ἐ-
γένετο λόγος ἐν τῷ ἡμετέρῳ περιο-
δικῷ συγγράμματι, ἄξια σπουδῆς καὶ
μελέτης εἶναι καὶ ἄλλα μετεωρολογι-
κὰ ἀντικείμενα, αἱ ἐναέριοι βολίδες ἢ
ἀερόλιθοι, σπουδαίως ἐπὶ τῆς κατα-
στάσεως τῆς ἡμετέρας Γῆς ἐπενερ-
γοῦντες.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι πολλάκις κα-
ταυγάζουσι τὸν οὐράνιον θόλον, δίκην
μαγικῶν πυροτεχνημάτων, σπινθηρο-
βολοῦσαι φωτειναὶ γραμμαὶ, ποικίλαι
τὸ σχῆμα, τὸ χρῶμα καὶ τὸ μέγεθος,
καὶ ἂφ' οὗ ἐφ' ἱκανὸν χρόνον διάστη-
μα παριστῶσιν ἐξαίσιόν τι θέαμα,
ὅτε μὲν ἐκ παραλλήλου ἐξακοντιζό-

νουνται τὴν
πλεῖσται
πατάγου,
τερικῆς ἐν
γνωστὸν
νήτου πίπ
διάφοροι καὶ
μέγεθος κα
νωμένοι, ὁ
χρόνως, ὡ

Ἀπὸ τῶν
ἀμάθεια κα
ἀπέδωκεν ε
περφυσικήν
τοὺς νόμους
παντα κόσμ
ἡξίωσεν αὐ
καὶ παρατη
θέριοι φωστ
οσημίαι αἷ
καὶ ἀγαλλι
των, ἡ δὲ π
οίωνος θεομ
κατάπληξιν
τας διὰ τε
δεήσεων ν
ὀργὴν καὶ
τὴν προαγγ
ράν. Τοῦτο
στὸν, ἀφοῦ
θεωροῦντο ὡ
γικὰς ιδιότη
τοὶ ἔσπευδε
ἀναζητοῦντε
βοῆς καὶ πο

ἡ αὐτὴ ἀπεδεί-
ξυσεξήγηται ταῦ-
φαινόμενα. Καί
πτῶσις τοιούτου
ἀρέχην ἀφορμὴν
λόπου ἵνα χαλ-
δῆθεν ἐπιστολὴν
πρὸς τὴν ἀσε-
ἀπειλὰς διαλαμ-
κς καὶ ἀναθέμα-
τέλος ἔπραξέ τι
ἀπεκέρυξε διαρ-
ρὴν τῶν ἀερόλιθων
ἐναντία δι' ὁσχυρι-
τικύρωσιν τῶν ἐκ-
τῆς μαρτυρίας
ας ἐχαρακτήρισεν
υς καὶ παραδοξο-
στους.

τά περὶ τῶν ἀε-
ἀρχῶν τῆς ἐνε-
ηρίδος, ὅτε μετε-
τρισχιλίων χα-
καὶ μεθ' ὁρμῆς ἐ-
τοῦ δήμου. Λα-
ραν ἐπὶ τοῦ ἀντι-
μφοβολίαν ἐμβρι-
φυσιοδότης, ὁ κ.
ὑπὸ τῆς ἐν Πα-
ιν ἐπιστημῶν πρὸς
κὶ ἐξακρίβωσιν τοῦ
θε κομίζων ἀπαν-
ἐξαιρετικῆς ὅλως
εὐχερῶς πάνυ δι-
λοιπῶν λίθων.
είωτον ταύτην ἀ-

νακάλυψιν καὶ ἐτυμηγρίαν οὐδεὶς
πλέον φυσικὸς διημφισβήτησε τὴν
ὑπαρξιν τοῦ περιέργου τούτου φαινο-
μένου· τούναντίον πλεῖστοι ἀμιλλῶν-
ται καὶ ἐρίζουσιν ἕκτοτε περὶ τὴν
κτῆσιν καὶ τῶν ἐλαχίστων συντριμ-
μάτων λίθων μετεωρικῶν καὶ εἰς τὴν
λεπτομερῇ αὐτῶν ἐξέτασιν καὶ μελέ-
την ἐγκύπτουσι μετὰ παραδειγματικοῦ
ζήλου, χώρας περιηγούμενοι μεμα-
κρυσμένας πρὸς συλλογὴν λίθων τε
τοιούτων καὶ παραδόσεων πρὸς τὴν
τούτων ἱστορίαν σχετιζομένων.

Ἄλλὰ πρὸ τοῦ Β. οἱ ἕτεροι διαπρε-
πῆς φυσιοδότης, ὁ γερμανὸς Chladni,
χωρὶς νὰ ψαύσῃ οὐδ' ἓνα ἀερόλιθον
καὶ χωρὶς νὰ ἴδῃ οὐδὲν ἔχνος φωσφο-
ριζούσης βολίδος, ἐξ ἰδίας μόνον
σκέψεως καὶ μελέτης ὁδηγούμενος,
κατ' ὠρθωσεν οὐ μόνον νὰ διαγνώσῃ
τὴν αἰτίαν τῶν τοιούτων φαινο-
μένων, ὑποδείξας ὅτι αἱ βολίδες εἶ-
ναι ἀερόλιθοι, διερχόμενοι τὰ ὑψίστα
τῆς ἀτμοσφαίρας στρώματα καὶ οἱ
ἀερόλιθοι εἶναι βολίδες, ἐξωσθεῖσαι τῆς
ἰδίας αὐτῶν τροχιάς ὑπὸ τῆς ὑπε-
ρεχούσης ἑλξεως τῆς γηίνης σφαίρας,
ἀλλ' ἔδωκε καὶ ὁδηγίαν, δι' ᾗ εἶναι
δυνατὸν νὰ ὑπολογισθῇ ὡς ἔγγιστα
ἡ ἀπὸ τῆς γῆς τῶν φωτεινῶν τούτων
μετεώρων ἀπόστασις καὶ προσδιορι-
σθῇ καὶ ὁ βαθμὸς τῆς ταχύτητος,
μεθ' ἧς κινοῦνται. Συνεβούλευσε δη-
λονότι ὅπως ἀστρονόμοι, διαμένοντες
εἰς ὠρισμένην τινὰ ἀπόστασιν ἀπ' ἄλ-
λήλων, παρατηρῶσι συγχρόνως τοὺς

πίπτοντας ἀστέρας πρὸς τὸ αὐτὸ τοῦ στερεώματος μέρος καὶ σημειῶσι προσεκτικῶς τὴν φαινομένην αὐτῶν διεύθυνσιν, ἵνα δυνηθῶσι νὰ προσδιορίσωσι τὸ ὕψος καὶ τὴν ἀληθῆ τροχίαν αὐτῶν διὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ τῆς παραλλάξεως. Καὶ πράγματι δύο ἀπλῆ φοιτηταὶ, μόνον μέσα ἔχοντες βελυχνίαν τινὰ καὶ χάρτην τοῦ στερεώματος, κατῴρθωσαν, τοποθετηθέντες εἰς τὰ ἄκρα τριγωνικῆς πλευρᾶς 12,000 περίπου βημάτων, δι' ἐνδελεχοῦς καὶ ἀκαταπονήτου παρατηρήσεως ν' ἀποδείξωσιν ὅτι τὰ φωτεινὰ ταῦτα μετέωρα κινεῦνται εἰς 40,000 μέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ μετὰ ταχύτητος ἴσης περίπου πρὸς τὴν τῆς γῆς, κινουμένης ἐν τῇ τροχίᾳ τῆς. Πόσον σπουδαιότερα καὶ πληρέστερα πορίσματα ἠδύναντο νὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συνεργασίας δύο ἢ καὶ πλείονων ἀστρονόμων, κεκτημένων οὐ μόνον τὴν ἀπαιτουμένην εἰδικότητα καὶ πείραν πρὸς λεπτομερεστέραν παρατήρησιν τῶν μετεωρολογικῶν ἀντικειμένων καὶ ἀκριβεστέραν ἐπίλυσιν τοιούτων λεπτεπιλέπτων προβλημάτων καὶ ὑπολογισμῶν, ἀλλὰ καὶ ἔχόντων εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν μέσα συνεννοήτως ἀσφαλέστερα καὶ ταχύτερα, τὸν ἠλεκτρικὸν τηλέγραφον, φέρ' εἰπεῖν; Διότι ὅσον ταχέως καὶ ἂν κινῶνται τὰ μετέωρα ταῦτα, ὁ ἠλεκτρισμὸς διαβιβάζεται πάντοτε ταχύτερον· παρ' ἧρηται δὲ, ἰστάμενοι

εἰς τὰ ἄκρα ἐπιμελῶς καταμετρομένης καὶ καθοριζομένης βάσεως, ἤθελον κατορθώσαι νὰ συνεννοηθῶσιν ἐπανειλημμένως καὶ διακοινώσωσιν ἀλλήλοις τὰς παρατηρήσεις καὶ ἐντυπώσεις των πρὶν ἢ παύσῃ ἡ βολὴ φωσφορίζουσα καὶ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τοῦ ἐρίζοντος. Οὕτω δὲ ἐκ τῆς συγχρόνου ἐκ δύο ἢ καὶ πλείονων καθωρισμένων θέσεων παρατηρήσεως τοῦ αὐτοῦ μετεώρου ἤθελε προκύψει ὁ ἀκριβὲς προσδιορισμὸς τοῦ ὕψους, τῆς διευθύνσεως καὶ τοῦ τάχους τῆς κινήσεως αὐτοῦ. Ἐκ πολλῶν δὲ τοιούτων παρατηρήσεων καὶ ὑπολογισμῶν ἤθελον παραχυῇ διδόμενα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων νὰ καθορισθῶσιν ἀσφαλέστερον, ὥς οἶόν τε, οἱ νόμοι, καθ' οὓς τα μετέωρα ταῦτα δημιουργοῦνται, φαίνονται, κινεῦνται καὶ ἀπόλλυνται ἢ μᾶλλον συμφύρονται, ἀπορροφῶνται καὶ συνταυτίζονται βαθμηδὸν μετ' ἄλλων οὐρανίων σωμάτων.

(Ἔπεται συνέχεια)

Γ. Π.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Περὶ Σόλωνος.

Ὁ Σόλων ἦτο υἱὸς τοῦ Ἐξηκεστίδου, κατὰ τὴν μαρτυρίαν πάντων τῶν ἀρχαίων ἱστορικῶν· ὁ δ' Ἐξηκεστίδης κατὰ τὴν περιουσίαν καὶ τὴν δύναμιν ἦτο μέγας ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις πολιτῶν, κα-

ήγχετο ὁμως ἐξ ἐπιφανεστάτης οἰκογε-
μίας· διότι ἦτο Κοδρίδης, δηλ. ἀπόγονος
τοῦ περιφθίου καταστάντος διὰ τὴν ὑπέρ-
της πατρίδος ἀνταπάνησιν τοῦ βασιλέως
Κόδρου. Ἡ δὲ μητὴρ τοῦ Σόλωνος ἦτο,
καθὰ ἱστορεῖ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός, ἀ-
νεψιά, δηλαδὴ ἐξαδέλφη, τῆς μητρὸς τοῦ
Πεισιστράτου, ὁ ὁποῖος ἐγένετο τύραννος
τῶν Ἀθηνῶν. Διὰ τε τὴν συγγένειαν ταύ-
την καὶ διὰ τὴν εὐφύϊαν, ἣν ἀπεδείκνυε
νέος ἔτι ὢν ὁ Πεισίστρατος, ὁ Σόλων ἡ-
γάπα αὐτόν· καὶ ὅτε κατόπιν ἐπῆλθε με-
ταξὺ αὐτῶν διαφορά ἕνεκα τῶν πολιτικῶν
ἢ παλαιὰ ἐκείνη φιλία καὶ ἀγάπη ἐμε-
τρίασε τὴν πρὸς ἀλλήλους ἔχθραν, ὥστε
νὰ μὴ κατανεύσῃ σκληρὰ καὶ ἀγρία καὶ
ἐμπαθεστάτη.

Ἐπειδὴ ὁ πατὴρ τοῦ Σόλωνος διὰ τὴν
φιλανθρωπίαν αὐτοῦ γενναιόδωρος καὶ εὐ-
φρατικός πρὸς τοὺς πενομένους ἐκ τῶν
συμπολιτῶν τοῦ ἀναδειχθεὶς ἡλάντωσε
κατὰ πολὺ τὴν μετρίαν περιουσίαν αὐτοῦ,
μετὰ τὸν θάνατον ἐκείνου ὁ υἱὸς τοῦ Σό-
λων, ἀφ' ἑνὸς μὴ δυνάμενος νὰ ἐπαρκῇ εἰς
τε τὰς ἰδίας ἀνάγκας καὶ εἰς τὴν βοή-
θειαν τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τοῦ πα-
τρός του, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἰσούμενος διὰ
τὴν καταγωγὴν αὐτοῦ νὰ ζητῇ αὐτὸς πα-
ρ' ἄλλων βοήθειαν, ἀπεφάσισε νέος ἔτι
ὢν νὰ ἐπιβῇ εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ λέ-
γουσιν, ὅτι ὡς ἐκ τούτου μετέβη καὶ εἰς
τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς τὰ παράλια τῆς
Μικρᾶς Ἀσίας. Τινὲς ὁμως λέγουσιν, ὅ-
τι τὰς περιηγήσεις ταύτας ἔκαμεν ὁ Σό-
λων χάριν πολυπειρίας καὶ ἀποκτήσεως
γνώσεων μᾶλλον ἢ ἕνεκα χρηματισμοῦ.

Ὁ Σόλων ἐκ νεότητός του εἶχε μεγά-
λην ἐπιθυμίαν εἰς τὴν ἀπόκτησιν γνώ-
σεων καὶ σοφίας, κατέγεινε δὲ, ἀλλ' ἐν

παρόψῳ, καὶ εἰς σύνθεσιν μικρῶν τινῶν
πειρημάτων, ἐκ τῶν ὁποίων διεσώθησαν
καὶ μέχρις ἡμῶν τινὰ τεμάχια. Ἐκ τού-
των γίνεται φανερόν, ὅτι ὁ Σόλων, οὔτε
πλούσιος ἦτο, οὔτε καὶ μεγάλην περὶ τὸ
πλουτεῖν ἐπιθυμίαν εἶχεν, ἀλλ' οὔτε καὶ
τὴν πενίαν πρεῦτίμα τῆς εὐπορίας, τῆς
διὰ φιλοπονίας καὶ δικαίων μέσων ἐπι-
τυγχανομένης· διότι λέγει:

Χρήματα δ' ἱμεῖρω μὲν ἔχειν,
[ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
οὐκ ἐθέλω· πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη·
ἀλλαχοῦ δὲ λέγει:

Πολλοὶ γὰρ πλουτεῦσι κακοί,
[ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
Ἄλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον· ἐπεὶ τὸ μὲν
[ἔμπεδον αἰεὶ,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε
[ἄλλος ἔχει.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν σοφίαν ἣν ἀπέ-
κτησε διὰ τῆς μελέτης καὶ τῆς μετ' ἄλ-
λων σοφῶν συναναστροφῆς του, παρατη-
ροῦμεν ὅτι ἦτο, ὅπως καὶ ἡ τῶν ἄλλων
τῆς ἐποχῆς ἐκείνης σοφῶν, ἡθικὴ καὶ πα-
λιτικὴ· διότι ἐκ τῶν ἐπτὰ λεγομένων σο-
φῶν, εἰς αὐτὸς συγκαταλέγεται καὶ ὁ Σό-
λων, μόνον ὁ Θαλῆς ἐπεδόθη καὶ εἰς τὴν
ἐξέτασιν τῆς φύσεως καὶ ἀναγνωρίζεται
ὡς ὁ ἰδρυτὴς τῆς φιλοσοφίας τῶν Φυσι-
κῶν λεγομένων φιλοσόφων.

Οἱ ἐπτὰ οὗτοι σοφοὶ ἔτυχον νὰ συναν-
τηθῶσιν ἐν Δελφοῖς καὶ κατόπιν ἐν Κο-
ρίνθῳ κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Περιάνδρου,
τυράνου τῶν Κορινθίων καὶ ἐνὸς τῶν ἐπ-
τὰ σοφῶν. Διηγοῦνται δὲ περὶ αὐτῶν τὸ
ἐξῆς γεγονός, ὅπερ καταδεικνύει τὴν με-
τριοφροσύνην αὐτῶν καὶ τίτησεν αὐτοὺς
ἐνδοξοτέρους καὶ σεβασίους. Ἐν τῷ δ'

ἄλιεῖς ἐκ τῆς νήσου Κῶ ἔσυρον ἐκ τῆς θαλάσσης τὸ δίκτυον, Μιλήσιοι ἔμποροι παριστάμενοι, πρὶν ἐξαχθῇ τὸ δίκτυον καὶ γεῖνη φανερόν τὸ ἐν αὐτῷ περιεχόμενον, προηγόρασαν τοῦτο. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ δικτύῳ ἐξαχθέντι πλήν τῶν ἰχθύων εὐρέθη καὶ χρυσοῦς τρίπους, ἐπῆλθε φιλονεικία μεταξὺ τῶν Κῶων ἀλίων καὶ τῶν Μιλήσιων ἐμπόρων περὶ τοῦ εἰς τίνας ἀνήκεν ὁ τρίπους· τὴν δὲ φιλονεικίαν ταύτην συνεμερίσθησαν καὶ αἱ πόλεις Κῶς καὶ Μίλητος καὶ μικροῦ δεῖν ἔμελλε νὰ ἐπέλθῃ μεταξὺ αὐτῶν πόλεμος. Ἐπειδὴ δὲ πρὸ τούτου συνωμολόγησαν ν' ἀναθέσωσι τὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς τῶν εἰς τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦτο παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς νὰ δώσωσι τὸν τρίποδα εἰς τὸν σοφώτατον. Οἱ Κῶοι τότε ἔστειλαν αὐτὸν εἰς τὸν Θαλῆν· ἀλλ' οὗτος ἔδειξεν ὡς σοφώτερον αὐτοῦ τὸν Βίαντα καὶ οὗτος ἄλλον ἐκ τῶν ἐπτὰ σοφῶν καὶ οἱ λοιποὶ πάλιν ὡσαύτως, ὥστε ὁ τρίπους ἐπανῆλθε καὶ αὖθις εἰς τὸν Θαλῆν καὶ τότε ἀπεστάλη εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, ὡς σοφώτατον πάντων.

Ἐκ τῶν ἐπτὰ σοφῶν, ὁ Θαλῆς διεβίωσεν ἄγαμος· λέγουσι δ' ὅτι πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ παρακινούσαν αὐτὸν νὰ νυμφευθῇ, ἐν ὅσῳ μὲν ἦτο νέος καὶ εἰς ἡλικίαν ἀρμοδίαν γάμου, ἀπῆντα αὐτῷ καιρὸς», ἀφοῦ δὲ ἀρκετὰ ἐπροχώρησεν ἡ ἡλικία αὐτοῦ, ἔλεγεν· «οὐκέτι καιρὸς». Ὅτε δὲ ὁ Σόλων ἀφικόμενος εἰς Μίλητον ἐξέφρασεν εἰς αὐτὸν τὴν ἀπορίαν του, διότι ἐπροτίμησε νὰ μείνῃ ἄγαμος, τότε μὲν οὐδὲν ἀπήντησεν εἰς αὐτόν· μετὰ τινος δὲ ἡμέρας παρήγγειλεν εἰς τινὰ φίλον τοῦ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ παρόντος τοῦ Σόλωνος νὰ προσποιηθῇ ὅτι

ἀφικνεῖται νεωστὶ ἐξ Ἀθηνῶν· ἐὰν δὲ ἤθελεν ἐρωτηθῇ παρὰ τοῦ Σόλωνος περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις νὰ ἀναγγείλῃ, ὅτι ἀπέθανεν ἐκεῖ ἐπ' ἐσχάτων νέος τις καλῶς ἐλέγετο υἱὸς Σόλωνός τις, ὃν αὐτὸς ἰὲν ἐγνώριζεν. Ἐπειδὴ δὲ συνέβη ὅπως ἐσχίασεν ὁ Θαλῆς, καὶ ὁ Σόλων ἀκούσας τι ἀπέθανεν ὁ υἱὸς του ἤρχισε νὰ κλαῖ καὶ ὀδύρηται, ὁ Θαλῆς γελάσας ἐφάνερυσεν εἰς τὸν Σόλωνα τὸ τέχνασμα, ὅπως μετεχειρίσθη καὶ συγχρόνως τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐπροτίμησε νὰ μείνῃ ἄγαμος, ὅπως δηλαδὴ ἀπαλλαχθῇ τῆς λύπης, ἣν ἀναγκαίως ἐπιφέρει εἰς τὸν γονεῖα ἡ πρόωρος στέρησις τοῦ τέκνου του. Καὶ ὁμοῦς ὁ Θαλῆς αὐτὸς, καίπερ μείνας ἄγαμος, υἱοθέτησε τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς του Κύβισθον, καὶ τὴν ἀγάπην καὶ φιλοστοργίαν, ἣν θὰ ἤσθάνετο πρὸς τὰ ἴδια ἑαυτοῦ τέκνα, ἤσθάνετο πρὸς τούτον καὶ κατὰ συνέπειαν θὰ ἤσθάνετο τὴν αὐτὴν λύπην κατὰ τὴν τελευταίαν τούτου, ἣν ἤσθάνθη ὁ Σόλων ἀκούσας ὅτι ἀπέθανεν ὁ υἱὸς του.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Σόλων μετεχειρίσθη ποτὲ τέχνασμα τι πρὸς ὄφελος τῆς πατρίδος του λίαν εὐφυὲς καὶ ἀστείον καὶ ἀξιόμνημόνευτον, τὸ ἐξῆς :

Ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ πολλὰ ἔτη πολεμοῦντες πρὸς τοὺς Μεγαρεῖς περὶ τῆς νήσου Σαλαμῖνος καὶ μὴ κατορθούντες νὰ ὑπερισχύσωσιν εἶχον ὑποστῆ μεγάλας ζημίας, ἀπεφάσισαν νὰ μὴ ἀντιποιῶνται πλέον τῆς νήσου ταύτης καὶ ἔκαμαν ψηφισμα, δι' οὗ κατεδικάζετο εἰς θάνατον πᾶς ὅστις ἤθελε καὶ πάλιν προτείνει τὴν κατὰ τῶν Μεγαρέων ἐπιχείρησιν πολέμου ἕνεκεν τῆς Σαλαμῖνος. ὁ Σόλων λοιπὸν βλέπων μετὰ τινος

τι πολλοὶ νέοι ἐπεθύμουν τὸν πόλεμον
τούτου, οὐδεὶς δὲ διὰ τὸ ψήρισμα ἐκεῖνο
ἐτόλμα νὰ προτείνῃ τὴν ἐπιχείρησιν,
προσπειρηθὴ ὅτι ἐφρενοβλάβησε καὶ ἔμε-
νεν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἣ δὲ εἰδῆσις, ὅτι ὁ Σό-
λων παρεφρόνησε, διεδόθη ἐντὸς ὀλίγων ἡ-
μερῶν καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν. Οἰκουρῶν
δὲ ὁ Σόλων κατέγεινεν εἰς τὴν σύνταξιν
ἐνθουσιαστικοῦ τινος ποιήματος προτρα-
πτικοῦ εἰς τὴν τῆς Σαλαμῖνος κατάλη-
ψιν. Ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσε τὸ ποίημά του,
ὅπερ ἐπεγράφετο Σαλαμίς, ἐξεπήδησεν
ἐξαίφνης ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ ἡμέραν τι-
νὰ φορῶν σκούριαν καὶ ὡς παράρρων ἔ-
τρεχε διὰ τῆς ἀγορᾶς. Ἐπειδὴ δὲ ὁ λαὸς
ἰδὼν αὐτὸν ἔτρεξε κατόπιν αὐτοῦ, εὗρος
ἀναβὰς ἐπὶ τινος λίθου ἀπηγγεῖλε μετὰ
ζωηρᾶς καὶ ἐνθουσιαστικῆς φωνῆς τὸ
ποίημά του, οὕτινος ἡ ἀρχὴ εἶχεν οὕτως:

Αὐτὸς κῆρυξ ἦλθον ἀφ' ἡμερτῆς
(Σαλαμῖνος
κόσμον ἐπέων ᾠδὴν ἀντ' ἀγορῆς
(θέμενος.

Διὰ τοῦ τεχνάσματος δὲ τούτου κατάρ-
θωσεν ὁ Σόλων, χωρὶς νὰ προσκρούσῃ εἰς
τὸ ψήρισμα, νὰ διεγείρῃ εἰς πόλεμον τοὺς
Ἀθηναίους, οἱ ὅποιοι ἀμέσως καταργή-
σαντες τὸ ψήρισμα ὥρμησαν ἐπὶ τὴν
Σαλαμῖνα, ἣν καὶ ἐκυρίευσαν ταύτην τὴν
φορὰν.

(Ἔπεται συνέχεια)

Θ. Γ.

ΔΗΗΗΗ'ΗΗΘΗΑ

Αὐτοκτονία μελίσσης

Ἡ ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν κατὰ τὴν νῆσον

Πρίγκηπον.

(Συνέχεια).

Τί δὲ σκοποῦμεν ν' ἀποδείξωμεν ταῦτα
γράψαντες; Ὅτι ἡ γῆ αὕτη δὲν ἐπλά-
σθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κοιλάς τοῦ κλαυθμῶνος
ἀπέραντος, ὡς κακῶς φρονοῦσι τινὲς, οὐ-
δ' οἱ ἐπ' αὐτῆς ζῶντες ὀφείλουσι νὰ
κλαίωσι καὶ νὰ στένωσι διηνεκῶς εἰδεχθεῖς
καὶ ῥυπαροί, πᾶσαν βδελυττόμενοι τοῦ
σώματος φιλοκαλίαν, πᾶν ἀποτροπιαζό-
μενοι τῶν αἰσθήσεων θέλγητρον, πᾶσαν
καταστέλλοντες φωτοβόλον τοῦ πνεύμα-
τος ἐπίδοσιν, πᾶσαν ἀποπνίγοντες εὐγε-
νῇ τῆς καρδίας ὁρμήν· ἀλλ' ὁ μὲν κό-
σμος ἐπλάσθη ὡς στάδιον εὐρὺ καὶ ὑ-
πέρλαμπρον ὑψηλῆς καὶ σωτηριώδους ἀ-
μίλλης, οἱ δὲ ἄνθρωποι, διὰ τῶν ἀνεκτι-
μήτων προικισθέντες τῶν αἰσθήσεων καὶ
τοῦ λογικοῦ δώρων, κλήσιν ἔχουσι καὶ
ἀποστολήν, καθήκον ἱερὸν καὶ ἀπαρά-
θαιτον νὰ καλλιεργῶσι καὶ ἀναπτύσω-
σι τὰ φυσικὰ ταῦτα προσόντα καὶ διὰ
τούτων τ' ἀνεξάντλητα τῆς φύσεως με-
ταλλεῖα σκοπίμως καὶ λυσίτελῶς ἐκμε-
ταλλεῦμενοι ἀφθονώτερα ὅσημέραι νὰ
πορίζωνται τὰ πρὸς ἡθικὴν τε καὶ ὑλι-
κὴν εὐζωίαν ἐπιτήδεια, ὡς ὁ ῥέκτης καὶ
ἄξιος ἐκεῖνος δοῦλος τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ-
στις τὰ πέντε θάνεια τάλαντα μετὰ
συνέσεως καὶ δραστηριότητος πραγμα-
τευθεὶς καὶ διπλασιάσας, ταῦτά τε παρὰ
τοῦ κυρίου του ὡς δῶρον τῆς ἐπιμελείας
καὶ ἱκανότητος αὐτοῦ ἔλαβε καὶ τὸ ἐν
δ' ἐκεῖνο τοῦ γωθροῦ καὶ ἀφιλοτίμου συν-

δούλου του απόνης προσεκτήσατο. 'Αλλ' ἐπειδὴ πολλαὶ καὶ μεγάλαι διαφοραὶ, ὑπὸ τὴν ἔκτασιν τῶν τε ὑλικῶν μέσων καὶ τῶν σωματικῶν καὶ ἡθικῶν δυνάμεων, διαιροῦσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ποικίλας τάξεις, τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας ἀπαιτεῖ ἵνα ἅπασαι αὗται αἱ ἀνόμοιοι δυνάμεις συνενῶνται ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ καὶ συναναπτύσσονται ἀλληλοβοηθούμεναι πρὸς κοινὴν ἀνάλογον ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὁρῶντων προσώπων ὠφέλειαν. 'Αλλ' ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρχουσι δυστυχῶς καὶ πολλοὶ ἀπόκληρο, οὔτε φυσικῶν οὔτε ὑλικῶν δυνάμεων εὐμοιροῦντες, ἢ ἐν τῷ πολυκυμάντῳ τοῦ βίου πελάγει ταύτας ἀπολέσαντες· καὶ περὶ τούτων ἡ συναίσθησις τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καὶ ἡ γνῶσις τῆς ἀστασίας τῶν ἐγκοσμίῳ καὶ ἡ ἀδελφικὴ τέλος πρὸς ἀλλήλους, κατὰ τὰς διακελεύσεις τῆς θρησκείας, ἀγάπῃ, ἐπιβάλλει εἰς τοὺς κρείττους ἵνα ἐνδελειχῶς μεριμνησωσι καὶ τὰ ἄλγῃ καὶ τὰς ἐδύνας αὐτῶν κουφίσωσι καὶ χρησίμους, ὡς εἶδόν τε, ἑαυτοῖς τε καὶ τῇ κοινωνίᾳ αὐτοὺς καταστησωσιν. Εἰς ταῦτα κρέματα ἐν συντόμῳ τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς εὐδαιμονίας παντὸς ἔθνους, παντὸς λαοῦ καὶ παντὸς ἀτόμου· ταῦτα ἀποτελοῦσι τὸν ἀληθῆ ἐπὶ γῆς προορισμὸν τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ ἁρμονικὴ, τοὔτεστιν, ἀνάπτυξις τῶν σωματικῶν καὶ διανοητικῶν δυνάμεων, ἡ σκόπιμος καλλιέργεια τῶν αἰσθησεων καὶ τῆς καρδίας, ἡ μόρφωσις τῶν ἡθῶν, ἡ ἐπίδοσις πρὸς τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας, ἡ ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ συνεργασία καὶ ἀλληλοβοηθεια, ἡ ἐπικερδὴς ἐκμετάλλευσις τῶν πύρων τῆς φύσεως, ἡ προστασία καὶ ἀνακούφισις τῶν δυστυχῶν καὶ ταλαιπω-

ρουμένων καὶ ἡ δικαία τέλος καὶ θεμιτὴ καὶ κανονικὴ ἀπόλαυσις τῶν ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ τοῦ κόσμου ἡδέων. Οἱ δ' ἄλλως φρονοῦντες μανίον μείνεται δεινὴν, ὑβρίζοντες τὴν ἀπειρον ἀγαθότητα καὶ φιλανθρωπίαν τοῦ Θεοῦ καὶ προπηλακίζοντες τὴν ἀπαράμιλλον αὐτοῦ καλλαισθησίαν. Ἄν ὁ Θεὸς ἤθελε νὰ στένῃ διηνεκῶς ὁ ἄνθρωπος καὶ ταλαιπωρῆται, ὅθεν ἤθελε βεβαίως δημιουργηθῇ ὑπ' αὐτοῦ ἡ γῆ τοσοῦτον ὠραία, τοσοῦτον λαμπρὰ, μὲ ὠκεανούς καὶ θαλάσσας, μὲ λίμνας καὶ ποταμούς καὶ ῥύακας, μὲ ὄρη καὶ λειμῶνας καὶ δάση, μὲ χλόην καὶ δένδρα καὶ καρποὺς καὶ ἄνθη, μὲ χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ ἀδάμαντας, μὲ ζῶα καὶ πτηνὰ καὶ ἰχθύας, μὲ ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἀστέρας, μὲ ἅπαντα τέλος τ' ἀναρίθμητα ἐκεῖνα ἐξαίσια δῶρα, ὧν καὶ μόνη ἡ θεὰ, πληροῦσα θάμβους καὶ ἐκστάσεως πᾶσαν εὐαίσθητον ψυχὴν, ἀναγκάζει αὐτὴν ἐν ἀρρήτῳ εὐλαθείᾳ καὶ κατανύξει νὰ ἐπαναλάβῃ συνεχῶς τὸ τοῦ προφητάνακτος: «Ὡς θαυμαστά τὰ ἔργα σου, κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας!» Ναι, λέγουσιν οἱ τάναντία φρονοῦντες· ἀλλ' ἡ γῆ ἐπλάσθη τοιαύτη κρὶν ἢ ὁ ἄνθρωπος ἀμαρτήσας ὑποπέσῃ εἰς δυσμένειαν. Ὡς τῆς ἀνηκούστου ὑμῶν μωρίας! Καὶ λοιπὸν ὁ παντογνώστης Θεὸς ἡγνῶει τί τέξεται ἢ ἐπιούσα; Ἄλλ' ἔστω· ὅθεν ἡδύνατο ὁμῶς καὶ πάλιν δι' ἐνὸς παντθενούς νεύματός του νὰ μεταβάλλῃ τὴν γῆν εἰς χέρσον τοῦλάχιστον καὶ αὐχμῶδη ἔρημον, ἢ αὐτὸν τοῦτον τὸν ἄνθρωπον ἀμέσως τιμωρῶν νὰ μεταμορφώσῃ εἰς ἐλεεινὸν τι κτῆνος, ὥσπερ ὁ ἔποιε ἡ μυθολογουμένη Κίρκη; Ὅχι, ὄχι! θὰ εἴπωσιν ἄλλοι· ὁ Θεὸς

εἶναι φιλόανθρωπος καὶ δὲν ἠνείχετο τὴν ἀποκρίνωσιν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' ἤθελε τὴν ἐκουσίαν αὐτοῦ ταπεινῶσιν, τὴν αὐθόρμητον μεταρτέλειαν καὶ τὴν διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἐγκρατείας καὶ τῆς σκληραγωγίας τοῦ σώματος ἀπολύμανσιν τῶν ἀνομιῶν του. Θαυμάσια! Διὰ τὴν ἐννοήσῃτε τὸ εἶδος τῆς ποινῆς, τὴν ὁποῖαν, κατὰ τοὺς τὰ τοιαῦτα φρονούντας, ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἐπέβαλεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀγαπητοί μου ἀναγνώσται, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ τὴν ἀναπτύξω παραβολικῶς:

Πλεονεξίαν τις πατήρ, οὕτινος ὁ οἶκος ἀπείταξε μέλι καὶ ζάχαρι, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, εἶχεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας λίχρους. Ὁ πατήρ ἠθέλησε, φαίνεται, νὰ τιμωρησῇ τὰ τέκνα του κατὰ τρόπον ὁλως λαίνοφανῆ. Διέταξεν εἰς τοὺς ὑπηρέτας νὰ παραθέσωσιν εἰς τὴν τράπεζαν τὰ ὀρεκτικώτερα ἐδέσματα, τοὺς ἡδυτέρους οἶνους καὶ τὰς εὐχυμοτέρας ὀπώρας· ἀλλ' ὅταν τὰ τέκνα του συνήχθησαν ἐπὶ δεῖπνον, οἱ ὑπηρέται ἐκόμισαν ἐνὶ ἐκάστῳ τεμάχιον ξηροῦ μέλανος ἄρτου λέγοντες:

α Κυρίαί καὶ κύριοι!

α' Ἐνετάλημεν παρὰ τοῦ σεβαστοῦ ὑμῶν πατρὸς νὰ δισκηρύξωμεν ὅτι ἀπαγορεύεται ὑμῖν διαρρηθῆναι νὰ ἐγγίσῃτε καὶ ἄκρω δακτύλῳ τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης πολυποίκιλα ἐδέσματα, οὔτε τοὺς οἶνους, οὔτε τὰς ὀπώρας, καὶ οὐδὲ θὰ ρίψῃτέ ποτε ἐπ' αὐτῶν βλέμμα ἐπιθυμίας· ἀλλὰ θὰ περιορισθῇτε εἰς τὴν κατάβρόχισιν μόνον τοῦ ξηροῦ τούτου καὶ μέλανος ἄρτου. Καὶ ἡμεῖς μὲν ἀποσυρόμεθα, ὁ δὲ πατήρ ὑμῶν κατασκοπεύει ἀφανῶς πάντα ὑμῶν τὰ κινήματα καὶ αὐτὴν δὲ ἀκόμη διαβλέπει τὴν ἀπλὴν ἐπιθυμίαν. Ἡ ποινὴ αὕτη

στον ἐπὶ πενταετίαν καὶ ὅσοι μὲν ὑμῶν πρεθύμως καὶ ἀγογγύστως ὑπομείνωσι ταύτην, τῶν μεγίστων ἀξιοθησονται τιμῶν καὶ ἀπολαύσεων, ὅσοι δὲ ἀσυνέτως τὴν ἐντολὴν ἀθετήσωσι ἢ καὶ ἀπλῶς δυστροπήσωσιν, ἀποκληρωθήσονται τῶν ἀγαθῶν τοῦ κυρίου καὶ εἰς φοβεράν ὑποβλήθησονται θάσανον καὶ τιμωρίαν.»

Οἱ ταλαίπωροι λίχνοι ἔμειναν ἐμβρόντητοι καὶ ἀπέλπιδες ἔκυπτον τὴν κεφαλὴν, μὴ τολμῶντες οὔτε τὴν εὐωδίαν ν' ἀναπνεύσωσι τῶν καρυκευμάτων· καὶ τὴν μὲν ἐσπέραν ἐκείνην, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐντύπωσιν τῆς τρομερᾶς ἀπειλῆς διατελοῦντες, ἐτρωγάλισαν ὅπως ἕκαστος ἠδύνατο ἀλυπότερον τὸ τεμάχιον τοῦ ξηροῦ ἄρτου, καίτοι οὐ σμικρὸν μωλωπίσαντες τὰς ἀβρὰς καὶ κρινολεύκους αὐτῶν χεῖρας καὶ νὰ συντρίψωσι κινδυνεύσαντες καὶ τοὺς, ὡς μαργαρίτας, ὠραίους καὶ λεπτορυεῖς των ὀδόντας· ἀλλ' ὅτε τὴν ἐπαύριον συνήχθησαν καὶ αὐθις ἐπὶ τὸ γεῦμα καὶ εἶδον τὴν μὲν τράπεζαν νέων ἐδεσμάτων καὶ καρυκευμάτων βρίθουσιν, ἐφ' ἐκάστης δὲ παροψίδος τὸ ἄχαρι καὶ μισητὸν ἐκεῖνο τεμάχιον, ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας αὐτῶν ἀπετυπώθη σφισθημα περιώδυνον, αἱ δὲ κορασίδες καὶ ἐκλονήθησιν, ἐρεθισθεῖσαι ὑπὸ τῆς μεθυστικῆς ἐκείνης εὐωδίας, τῆς ἐκ τῆς τραπέζης ἀποπνεομένης. Καὶ τὴν φορὰν ὁμῶς ταύτην ὁ φόβος τῆς πατρικῆς ὀργῆς κατίσχυσεν ὅπως δὴποτε τοῦ πειρασμοῦ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἔμειναν ἄθικτα. Ἀλλὰ τὸ ἐσπέρας, κατὰ τὴν συνήθη τοῦ δείπνου ὥραν, τὰ τέκνα εἰσῆρχοντο εἰς τὸ ἐστιατόριον οὐχὶ πλέον βιάζοντα, ἀλλὰ συρόμενα καὶ παραπαίοντα. Οἱ τῶς ζῶηροὶ αὐτῶν ὀφθαλμοὶ ἔ-

νευον χιμαί κοῖλοι καὶ ἀλαμπεῖς, τὸ ἀ-
 θρόν καὶ ροδόχρουν αὐτῶν πρόσωπον με-
 τεβλήθη εἰς ἰσχνὸν καὶ κάτωχρον, αἱ χεῖ-
 ρες καὶ τὰ χεῖλη ἐξεδάρησαν, οἱ δὲ σπα-
 σμωδικῶς συστελλόμενοι μυῶνες τοῦ προ-
 σώπου των ἐξέφραζον ὀδύνην ἅμα καὶ
 ἀγανάκτησιν δι' ἣν ὑφίσταντο ἀποτρόπαι-
 ον ποινήν. Ἐἴτε ἐκουσίως, εἴτε τυχαίως,
 ἢ πρεσβυτέρα τῶν κορασίδων, νεᾶνις ὑ-
 ψηλὴ καὶ περίκομψος τὸ ἀνάστημα, πρὶν
 ἢ καθῆσθαι εἰς τὴν τράπεζαν ἐπταρνίσθη
 οἷς ἰσχυρῶς, καὶ ἐν τῷ ἅμα τὸ φῶς τῆς
 ἀπὸ τῆς ὀροφῆς κρεμαμένης λυχνίας ἐ-
 σθέσθη καὶ τὸ ἐστιατόριον ἐβυθίσθη εἰς
 σκότος ψηλαφητόν. Οἱ ταλαίπωροι λίχνοι
 τὸ μὲν πρῶτον κατεπλάγησαν, ἀλλ' εἴτα
 πᾶσαν ἀποσκοραλίσαντες σκέψιν, ἐπετέ-
 θησαν ὡς ἐκ συνθήματος μετὰ παλλού-
 σης καρδίας ἐπὶ τῶν ἀπηγορευμένων ἐ-
 δεσμάτων, ὅτε ἰσχυρὰ ἀκτίς φωτός, ἀ-
 πό τινος τῶν σχισμῶν τῆς ὀροφῆς ἐξακον-
 τισθεῖσα, κατηύγασεν ὀλόκληρον τὴν αἴ-
 θουσαν. Ἀπέσυραν περίτρομοι τὰς χεῖρας
 οἱ λίχνοι καὶ ἔπαυσαν παραχρῆμα μη-
 ρυκώμενοι, ἀλλὰ τὰ ἡμίκενα ἤδη τρυ-
 βλία, αἱ ἐπὶ τῆς ἐπιτραπέζιου σινδόνης
 ἐπιπολάζουσαι λοπάδες, αἱ ἐπὶ τῶν μυ-
 στάκων καὶ τῶν πωγῶνων ποῦ καὶ ποῦ
 στίλβουσαι λιπώδεις οὐσίαι καὶ ἄλλα
 πλείονα πρὸς τούτοις ἔχνη, οἶονεῖ φωνὴν
 ἀφιέντα, κατεμαρτύρουν τορῶς τὸ γενό-
 μενον ἔγκλημα. Οἱ λίχνοι μας συνε-
 σπειροῦντο περιδεεῖς καὶ ἔφρισσον σύσ-
 σωμοι, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον, οὐδενὸς ἐπακο-
 λουθήσαντος ἀπευκταίου, ἀνεθάρσυσαν
 καὶ ὁ πρωτότοκος τῶν ἀδελφῶν ἐγεγρθεῖς
 ἔλεξε τάδε :

(Ἐπεται συνέχεια).

Γ. Π.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Πόσοι ἄρά γε εἶναι οἱ ἐν τῷ
 οὐρανῷ ἄστρες ;

Σαρδώνειον βεβαίως ἐγέλασαν πολλοὶ
 διὰ τὴν ἰδιοτροπίαν βαθυπλούτου τινός,
 ὅστις πρὸ ἐτῶν τινῶν ἀποβιώσας ἐκλή-
 ροδότησε κολοσσιαῖον χρηματικὸν ποσὸν
 τῇ ἐν Βιέννῃ ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστη-
 μῶν, ἐπὶ τῷ ὄρω νὰ δοθῇ ὡς ἄθλον τῷ
 κατορθώσοντι ἐντὸς εἰκοσιπενταετίας νὰ
 ἐφεύρῃ μέσον συνεννοήσεως τῶν κατοί-
 κων τῆς γῆς μετὰ τῶν τῆς Σελήνης.
 Ἡ ἰδέα τοῦ ἰδιοτρόπου τούτου ἀθλοθέτου
 δύναται νὰ θεωρηθῇ βεβαίως παράτολμος,
 ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀπραγματοποίητος, ὅταν
 ἀναλογισθῇ τις τὴν τεραστίαν πρόοδον,
 ἣν ὁσημέραι λαμβάνει ἡ τῶν ἄστρον ἐ-
 πιστήμη, διευκολυνομένη καὶ πραγματοποιέ-
 νη διὰ τε τῆς καταπληκτικῆς τελειοποι-
 ῆσεως τῶν μέχρι τοῦδε συντελεστικῶν
 πρὸς ταύτην μέσων καὶ τῆς ἐφευρέσεως
 νέων. Νέον σπουδαῖον ἀνοφέρεται καὶ
 κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κατορθώμα ἐν τῇ
 ἀστρονομίᾳ :

Μέχρι τοῦδε ἡ διαχάραξις ἀστρονομι-
 κοῦ χάρτου ἐθεωρεῖτο ὡς ἔργον δυσχερέ-
 στατον καὶ εἰδικὸς ἐπιστημῶν ἐπὶ πε-
 ριόδους ἐνιαυτῶν ἀδιακόπως ἐργαζόμενοι
 μόλις ἠδύνατο νὰ κατιστρῶσθαι ἐλάχι-
 στόν τι πολλοσστημόριον τοῦ ὅλου στε-
 ρεώματος, χωρὶς μάλιστα ὁ τοιοῦτος
 χάρτης νὰ ᾔῃ ἀπηλλαγμένος πολλῶν
 σπουδαίων ἐλλείψεων καὶ ἀτελειῶν. Ἀλ-
 λ' ἤδη διὰ φωτογραφικῆς μηχανῆς, ὑπὸ
 τοῦ ἐν Παριείοις φωτογράφου κ. Henry
 ἐφευρεθείσης, ἡ διαχάραξις τοιοῦτου
 τινός χάρτου κατορθοῦται ἐνδὲ ὀλίγων

ὥρων καὶ μετ' ὅλης τῆς δυνατῆς ἀκριβείας καὶ τελειότητος.

Διὰ τῆς μηχανῆς ταύτης προτίθενται τὰ διὰφωρα ἀστεροσκοπεῖα ἀμφοτέρων τῶν ἡμισφαίριων νὰ φωτογραφησῶσιν ἕκαστον κατ' ἰδίαν τὸν ὅλον οὐρανόν· ὁ πρὸς ἀποπεράτωσιν δὲ τοῦ γιγαντιαίου τούτου ἔργου ἀπαιτούμενος χρόνος υπολογίζεται εἰς 8—10 ἔτη.

Πρὸς πειραματισμόν· τὸ ἐν Παριείοις ἀστεροσκοπεῖον προέβη εἰς τὴν φωτογράφειαν μικροτάτου μέρους, τοῦ 41,000 πολλοσχημορίου τοῦ ὅλου στερεώματος, περιλαμβάνοντος 2,790 ἀστέρας ἀπὸ α' μέχρι ιδ' μεγέθους· ὥστε ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι πανταχοῦ τοῦ οὐρανοῦ θόλου οἱ ἀστέρες εἶναι ἴσοι τὸν ἀριθμόν, ἐξάγεται ὅτι τὸ ὅλικόν αὐτῶν ποσὸν ἀνέρχεται εἰς 22], ἑκατομμύρια, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν μικροτέρων ἀστέρων καὶ νεφελωμάτων.

Γ. Π.

* * *

Ἐπειδὴ τὰ ἐκ σιδήρου ἀλεξικέραυνα ὀξειδούνται εὐκόλως καὶ δὲν ἐνεργοῦσιν ὡς δεῖ, ἐγένοντο ἐν Δρέσδῃ πειράματα πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτῶν δι' ἀλεξικεραυνίων ἐκ νικελίου. Τὸ μέταλλον τούτο, δυσχερῶς ὀξειδούμενον, εἶναι διαρκῶς καλὸς ἀγωγὸς τοῦ ἡλεκτρισμοῦ.

* * *

Μὴ θάπτετε ἀμέσως τοὺς νεκρούς.

Νέα ἀφορμὴ παρέχεται ἡμῖν ὅπως ἐπαναλάβωμεν μεγαλοφώνως τὴν προτροπὴν ταύτην. Ἐνθυμοῦνται οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται ὅτι πρὸ τινων ἡμερῶν ἐγράψαμεν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Νέον ὅμοιον γεγονός συνέβη κατ' αὐτὰς οὐ μακρὰν τῆς Νεαπόλεως. Πλούσιός τις

κτηματίας, ὀνόματι Ἀνδρέας Ροῦσος, προσεβλήθη ὑπὸ ἀποπληξίας καὶ κατέπεσεν ἀναίσθητος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Προσεκλήθη ἀμέσως ὁ ἱατρός, ὅστις μετὰ τὴν ἀπαιτούμενην ἐξέτασιν ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἀποπληξία ἦτο κεραυνοβόλος. Ὁ Ἀνδρέας Ροῦσος ἦτο νεκρός. Τὴν δὴλωσιν ταύτην ἐπεκύρωσε καὶ ὁ παριστάμενος ἱερεὺς. Παρεσκευάσθησαν λοιπὸν τὰ τῆς κηδείας. Ἡ νεκροφόρος ἄμαξα ἐστολίσθη λαμπρώς· ἄνθη, στέφανοι πολλοὶ καὶ ὠραῖοι· ἑξ ἵπποι, πλούσια φάλαρα φέροντες, ἔσυρον αὐτήν. Ἡ ἄμαξα ἀνέμενεν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας. Πλήθος μέγα· ὁ Ροῦσος ἦτο πλούσιος καὶ ἀγαθὸς ἄνθρωπος καὶ συγγενεῖς καὶ φίλοι πολλοὶ προσῆλθον καὶ λοιποὶ ἄνθρωποι ἐκ τῶν πέριξ πόλεων καὶ χωρίων. Τὰ πάντα ἦσαν ἑτοιμα καὶ μέτ' ὀλίγον τὸ χῶμα ἔμελλε νὰ καλύψῃ τὸν νεκρόν. Αἰφνὴς ἐνῷ οἱ μὲν συγγενεῖς ἐκλαίον ἐνταῦθα, οἱ φίλοι ἐπήνουν τὸν τεθνεῶτα ἐκεῖ καὶ οἱ χωρικοὶ ἐξιστόρουν τὰς ἀγαθὰς του πράξεις περαιτέρω, ὁ νεκρὸς ἐκινήθη. Ἦτον ἀπάτη, ὀπτασία; Οὐχί· πολλοὶ τῶν παριστώτων εἶδον τὸν νεκρόν κινούμενον· ἡ ἀπορία τῶν δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ. Ὁ Ἀνδρέας Ροῦσος ἠγέρθη, ἐκαθέσθη ἐπὶ τοῦ νεκροκραββάτου καὶ ἐκπληκτος περιέφερε κύκλῳ τὸ βλέμμα. Ἡ ληθαργία εἶχεν ἐγκαταλείψει αὐτόν. Κραυγαὶ τρόμου τῶν δεισιδαιμόνων, σταυροκοπήματα τῶν γυναικῶν, χαρὰ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων. Ὁ Ἀνδρέας Ροῦσος, ὅστις μετὰ μίαν ὥραν θὰ παρεδίδατο εἰς τὴν γῆν, ἔχει νῦν κάλλιστα τὴν υἰεῖαν.

(Κωνσταντινούπολις)

* * *

Χαρακτηριστικώτατον τῆς τοῦ ἀνθρώ-

που πλεονεξίας είναι τὸ ἐξῆς ἀραβικὸν ἀνέκδοτον:

Πλάσας ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ ἐδείξεν αὐτῷ τὸν κόσμον ὅλον καὶ εἶπεν·

— Ἡ γῆ αὕτη ὅλη ἀνήκει εἰς σέ· δὲν εἰ-
πολλή; Ὁ δὲ Ἀδὰμ ἀποβλέψας πρὸς τὴν
ἔϋαν καὶ μειδιάσας ἀπήντησεν,

— ὦ Κύριε Θεέ μου! ἡ γῆ αὕτη πολ-
λὴ μὲν εἶναι δι' ἓνα ἄνθρωπον, παραπο-
λὺ ὁμως ὀλίγη διὰ δύο.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ ἀνεχώ-
ρησεν ἐντεῦθεν ἡ Α. Ε. ὁ στρατιωτι-
κὸς διοικητὴς τῆς ἡμετέρας νομαρχί-
ας Χασὰν πασσᾶς, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ
ἄρκετὰ μακρὸν διάστημα τῆς ἐνταῦ-
θα διαμονῆς του κατέδειξεν ἀξιέπαι-
νον δραστηριότητα καὶ προθυμίαν καὶ
ζῆλον περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κα-
θηκόντων του, ὡς μνημεῖον δὲ τῆς
ἀκαμάτου φιλοπονίας καὶ δραστηριό-
τητός του καταλείπει τὸ ἐν ὠραίᾳ καὶ
περιφανεῖ θέσει παρὰ τὸ Καβακ Μει-
τάνι ἀνεγερθὲν νοσοκομεῖον, ὅπερ με-
γάλως ὠφελεῖ τὴν τε ἐνταῦθα κεινω-
νίαν καὶ τὸν στρατόν.

— Μανθάνομεν ὅτι ἐν καιρῷ ἀπε-
στάλη ἐντεῦθεν εἰς Νέαν Ῥωσσίαν
τὸ πρωτότυπον τῆς διαθήκης τοῦ ἀοι-
δίου Ἰωάννου Κυριακῶφ, ὅπως ἐπι-
κυρωθῇ· ἐλπίζομεν δ' ὅτι ἐκεῖνοι, πρὸς
οὓς ἀπεστάλη, θὰ φροντίσωσιν ὅπως
γίνῃ ἡ ἐπικύρωσις αὕτη ἀνευ ἀνα-
βολῆς, καὶ ἐν τῷ προσήκοντι χρόνῳ.

— Κατὰ τὴν παραγῆς γενουμένην

συνεδρίαν τοῦ ἐνταῦθα Φιλεκπαιδευ-
τικοῦ Συλλόγου «Ξενοφώντος» ἐξελέ-
γη ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀπο-
τελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Στυλ. Ε.
Περσείδου, Γεωργ. Κουττουλίδου καὶ
Χαραλ. Λευέτου, καὶ ἑτέρα Ἐπιτρο-
πὴ πρὸς σύνταξιν νέου προγράμματος
τῶν ἐν τοῖς χωρίοις δημοτικῶν σχο-
λείων, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Ἰ.
Α. Παρχαρίδου, Γρ. Παπαδοπούλου
καὶ Θ. Γραμματικοπούλου.

— Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ «Νεολό-
γῳ»:

— Ὁ Φεχμὴ ἐρέντης, τέως διευθυντὴς
τῆς ἀλληλογραφίας ἐν Θεσσαλονίκῃ, διωρί-
σθη ἐν Κασταμονῇ, ὁ δὲ Μουσταφᾶ ἐρέν-
της, τέως ἐν Τραπεζοῦντι, μετετέθη εἰς Θεσ-
σαλονίκην καὶ ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ Ρε-
σίτ βέη, τέως ἐν Κασταμονῇ.

— Καθὼ γράφουσιν ἐκ Κερασσοῦντος πρὸς
τὴν «Ταρχήν», ἐρονεύθη ἐσχάτως ὁ διαβόη-
τος ληστὴς Κλουτζούκ Χουσεῖν, ὅστις ἀπὸ
δύο ἐτῶν ἐμάστιζε τὰ περίξ τῆς πόλεως
ταύτης.

— Ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ ἱατρὸς Ζαβλενόφ-
σκης γνωστὸς διὰ τὰς ἀνὰ τὸ περσικὸν Λου-
ριστὰν περιοδείας αὐτοῦ. Ὁ ἱατρὸς οὗτος
ἀνεκάλυψε τὴν αἰτίαν τοῦ τὰ μέρη ἐκεῖνα
μαστιζόντος λοιμοῦ.

— Ἀλληλογραφία τῆς αὐτῆς ἐ-
φημερίδος ἐκ Καρᾶ-Χισὰρ-Σαρκὶ τῆς
Σεβαστείας, ὑπὸ ἡμερομ. 26 ὁκτωβρ.,
παριστᾷ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν τῶν
μερῶν ἐκείνων οὐχὶ καλῶς ἔχουσιν
ἐνεκα τῆς ληστείας, ἥτις θρασεῖαν
ἤγειρε κεφαλὴν, ὑποστηριζομένη κα-
θ' ὅλα τὰ φαινόμενα καὶ ἔχουσα πρά-
κτορας ἐν τε Κερασσοῦντι καὶ ἄλλοις
κέντροις παρ' ὧν λαμβάνει ἐκάστοτε